

GÜLEN HAREKETİ-AK PARTİ İLİŞKİSİNİN DİYALEKTİĞİ!.. BU İŞ NASIL BİR İŞTİR?..

Münir Aktolga
Aralık 2013

Önce, Gülen Hareketi'nin dününden bugüne nasıl geldiğini anlatan aşağıdaki şu yazıyı¹ bir okuyun hele; hem de altını çizerek-duygusal olarak tepki duymanın ötesinde, sürecin diyalektiğini anlamaya çalışarak!..Sonra olayı birlikte ele almaya çalışalım! Ben bunu yaptım ve işte vardığım sonuçlar:

Yazıyı olurken iki düşünce oluşuyor insanın kafasında. Bunlardan biri duygusal bir tepki; şöyle özetleyelim:

“Bunlar-Gülen Hareketi- baştan beri Devletin-Devletçi düzenin bir parçası imiş zaten”! diyorsunuz..”Bu nedenle, şu an olup bitenler işin doğası gereğidir, yaşananlar burjuva devriminin yeni bir aşamasından başka birşey değildir..Yapılacak iş, daha önce olduğu gibi radikal-jakoben bir tavırla artık kangren haline gelen, eskinin bir parçasından başka birşey olmayan bu yapıyı da-tıpkı diğerleri gibi- kesip atmaktır..Bu nedenle, Erdoğan haklı, doğru yapıyor”!..

İşin doğrusunu isterseniz ben de ilk anda böyle düşündüm, aynı duyguları hissettim!. Acele ediyor, bu yüzden hata yapıyor da olsa, gene de gözü kapalı Erdoğan'ı desteklemek gerekir sonucuna vardım; çünkü, her halukarda sürecin ileri yanını temsil eden o idi. Ama, sonra, olaya bilişsel olarak bakmaya çalıştığım zaman da doğru olanın, bu şekilde duygusal bir tepki-jakoben bir davranış değil de, aşağıdaki gibi daha rasyonel bir davranış olacağı sonucuna varıyorum. Bakalım siz ne diyeceksiniz! Evet, doğru, yazıyı okuyunca, olay hiç tartışmaya yer bırakmayacak şekilde apaçık çıkıyor ortaya; ama gene de, sadece olayın yüzeysel akışının değil, yazıda görünmeyen yanının, yani işin diyalektiğinin de iyi kavranılması gerektiğini düşünüyor insan. Nasıl mı diyorsunuz?

Erkek egemen tipik Osmanlı-Türk (Türkiyeli) bir aileyi getirelim gözümüzün önüne. Olayı kavrama kolaylığı açısından da burada erkeğin batıcı-Kemalist bir kafa yapısına sahip olduğunu, karnında çocuğunu taşıyan kadının ise İslamcı, dinine, geleneklere bağlı biri olduğunu düşünelim (bu bir metafor değildir aslında; Tanzimat'tan bu yana bölünen toplumsal yapı aile düzeyine de yansır. Örneğin, bizde de durum-işin özü- aynıydı, ama roller tersineydi!. Yani, annem Batı yanlısı-Kemalist, babamsa-namaz falan kılmazdı ama, İslam'a, geleneklere daha çok bağlı biri idi. En azından, onun aile yapısı öyle olduğu için, o da bir şekilde, içinde büyüdüğü bu yapıdan etkilenmişti. Nitekim, annem 27 Mayıs'ı desteklerken, babam da DP' yi destekliyordu!..Aralarındaki çatışmalar ise, makro planda Türkiye'de yaşananların bir kopyasıydı adeta!..)

Bu durumda, sistemin-ailenin egemen kutbu olan erkekle kadın arasındaki ilişki, ikisi arasındaki (zaman zaman yaşam tarzlarına da yansıyan) çelişkiyle birlikte anlam kazanıyor. Yani, kadın, egemen unsur olan erkeğin karşısında ezileni, mazlum olanı, geleneksel olan kültürü, yaşam tarzını temsil ederken, daha sonra ortaya çıkacak olan çocuk da- dengeyi korumak için- genellikle baba egemenliğine karşı anneye birlikte tavır alma yönünde geliyor!.Fakat, gene de, doğum olmadan önce, erkeği karnındaki çocuktan dolayı hamile karısını koruyan bir konumda buluruz. Bu durumda kadın da, çocuğundan dolayı aileye-erkeğe karşı olan bir bağlılık ruhuna sahip olur!..Bunun, bu durumun altını çizdikten sonra devam edelim..

¹ <http://www.demokrathaber.net/guncel/fethullah-gulen-hareketi-ve-darbeler-h7670.html>

Günü gelir doğum gerçekleşir. O andan itibaren artık, kadının annelik duygusuyla sistemin dominant kutbu olan erkeğin karşısında (çocuğuyla birlikte) yer aldığını görürüz!..Ne de olsa, Eski durumun-dengenin, statükonun temsilcisi olan erkek hakimiyeti bir yerde sarsılmıştır artık. Erkeğin, bu durumu kabul edip, yeni duruma uygun bir "babalık duygusu" geliştirerek bir üst düzeye çıkan sisteme entegre olması kadına göre daha geç olur-bazan da olmaz!-

Sonra, gene zaman geçer ve çocuk ergenlik çağına girmeye başlayınca, bir yandan içinden çıktığı eski sistemle-aileyle, ve onun temsilcisi konumunda olan babayla-çatışarak kendi kimliğini oluşturmaya çalışırken, diğer yandan da, kendisine en yakın yerde duran annesiyle de çatışmaya başlar (İslamcı kimliğiyle Gülen Hareketi - AK Parti çatışması işte tam bu noktaya denk düşüyor!)..Hatta, bu durumda işler bazan o hale gelebilir ki, eğer bu çatışmanın önü alınmazsa (bizim ailede olduğu gibi!) çocuk, daha henüz kendi ayaklarının üzerinde yürür hale gelmeden (bugün hala yeni bir anayasa bile yapamamış durumda olan AK Parti'nin temsil ettiği Yeni Türkiye'gerçeğinden bahsediyorum!), işi uç noktaya vardırıarak, zamansız bir şekilde aileden (Eski Türkiye'den)- ve tabi annesinden de- tamamen kopma noktasına kadar vardırabilir!. Bu durumda tabi, onun bu kendi başına buyruk davranışları anneyi de daha çok babanın tarafına itecek, onları birbirlerine daha çok yaklaştıracaktır!..Ergenlik çağı tamamlanarak çocuk henüz daha tam olarak kendi ayaklarının üzerinde yürür hale gelmediği için, bu "KOPUŞ" tehlikelidir aslında ve eğer önü alınmazsa, o-yani cocuk- bir anda kendini sokakta yapayalnız da bulabilir!! (ben aslında kendimi öyle yalnız bulmadım, "yüce bir ideolojinin" kucağında buldum!!)..Artık ondan sonrası biraz şansa, biraz da konjöntüre-bağlı olacaktır!..

Peki, sağlıklı olan nedir mi diyorsunuz? Bütün o çelişiklere-çatışmalara-rağmen, ergenlik döneminin varolan sistemin-ailenin-içinde kalınarak tamamlanmasıdır şüphesiz!..Bu iş aynen o matruşkalara benziyor aslında!. Yumurtadan doğan civciv, evet yumurtanın diyalektik anlamda inkarı olarak çıkmıştır ortaya; ama ondan sonra gene benzer bir diyalektik hüküm sürmeye başlar: anne-çocuk ilişkisidir bu da!..Yani, vesayetin biri biterken diğeri başlamaktadır!..

Sanırım olay anlaşılıyor! Osmanlı- Türkiye toplumu söz konusu olunca, buradaki anne İslamla kuşanmış geleneksel Osmanlı-Türkiye- halkıdır (Osmanlı'nın Reaya'sı, Gülen'in, Ecevit'in "halk'ı" yani !). Devlet-Devlet sınıfı da aile içindeki erkek oluyor tabi!..Çocuk ise, burjuva devrimiyle birlikte o İslamcı halkın içinden doğup gelen, burjuvazinin temsil ettiği kapitalist toplum bebeği!..

Gülen Hareketi-AK Parti ilişkisinin gelişimi de-sürecin diyalektigi de- böyle birşey işte! Yoksa, o "Balyoz"- "Ergenekon" belgelerinin ortaya çıkarılışını başka nasıl açıklarsınız ki! Erkeğin karşısında ezilen kadının çocuğuyla birleşerek bir tür intikam alışı değil midir bu!..Ama sonra, çocuk büyüyüpte ergenlik nöbetleri başlayınca, kadın gene eski mevzilerine dönmeye başlar. Çocuğu tarafından yalnız bırakılma duygusu onu tekrar o eski egemenin kucağına iter!.. Burada çocuğun yapması gereken, bir yandan annesine sahip çıkarak onu tekrar eski mevzilere itmeme olurken, diğer yandan da, ona kendi kimliğini kabul ettirmek olmalıdır. Çelişkinin en sağlıklı çözümü bu şekilde olur bence.

Olaya bu şekilde bakarsak-olayın diyalektigini bu şekilde kavrarsak- o zaman buradan çıkarılacak çok önemli, sağlıklı derslerin bulunduğunu, hiçbir şey için zamanın geç olmadığını da görürüz!..Bu nedenle, enseyi karartmayın diyorum ben!..gece ne kadar karanlıksa ay da o kadar parlak doğarmış (hava kapalı değilse tabi!)!..kuyunun dibinde kaldığım o uzun yıllar boyunca bu söz bana hep bir ışık olmuştu, yol göstermişti!..Kısacası, ergenlik döneminin krizlerini yaşıyor olsa da çocuğa sahip çıkınız, ama anneyi de öyle hemen bir yana atıvermeden!..

Ha, bir noktayı unuttuyordum, hani bizim aileden bahsetmiştim ya, sonra ne mi oldu diyorsunuz? Sonra, o kadın, yani annem –ikinci sefer- yeniden doğurdu beni! Ama biliyor

musunuz, bu çok zor, çok meşakkatli bir iş!..Onun için, bugün neye-nelere sahip olduğumuzun kıymetini bilelim!..Ya babam mı, o mu ne oldu? O, ikinci sefer doğumdan sonra artık bütün psikolojik ipler benim elime geçti ya, ondan sonra o da değişti, eski süngüsü düştü adamcağızın!..Aradan yıllar geçtikten sonra annem-annem ondan dört yıl sonra vefat etmişti-birgün bana ne dedi biliyor musunuz: “Rahmetli keşke yaşasaydı, onunla klasik müzik bile dinlerdim”! Babam sağken o hep klasik Türk müziği dinlerdi de annemle bu yüzden takıştırlardı!..